

Lasten tanssiaiset

Pe 22.5.2026 klo 17:00 & 18:30

Tanssiaisissa soittavat Tapiola Sinfoniettan muusikot yhdessä Espoon musiikkiopiston opiskelijoiden kanssa.

Tanssittajina EMO:n muskariopet
Tarja Luoma ja Maija Alén.

TAPIOLA
SINFONIETTA

EMO

LASTEN TANSSIAISET 2026

Lasten tanssittaminen

Tarja Luoma ja Maija Alén / Espoon musiikkiopisto

Musiikin sovitus ja johto

Jukka Rantamäki / Tapiola Sinfonietta

Järjestelyt ja tuottaminen

Miina Sivula / TS & Laura Clewer / EMO

Esiintyjät	TS	EMO
viulu 1	<i>Jukka Rantamäki</i>	<i>Eerik Lilius, Maiju Latonen</i>
viulu 2	<i>Kati Rantamäki</i>	<i>Nea Li, Alvar Kivinen</i>
alttoviulu	<i>Charlotta Westerback</i>	<i>Ella Jakobsson</i>
sello	<i>Jukka Kaukola</i>	<i>Elizaveta Lebedeva</i>
kontrabasso	<i>Matti Tegelman</i>	<i>Silva Määttänen</i>
huilu	<i>Hanna Juutilainen</i>	<i>Saara Matinaho</i>
oboe	<i>Marja Talka</i>	<i>Laura Ahonen</i>
klarineti	<i>Olli Leppäniemi</i>	<i>Henri Peter</i>
fagotti	<i>Antti Salovaara</i>	<i>Martta Mäenpää</i>
lyömäsoittimet	<i>Antti Rislakki</i>	
laulusolistit	<i>Frida Miettinen ja Saimi Rinta</i>	
sellosolisti	<i>Emma Alén</i>	

Ohjelma

- 1. trad./JR** *Tanssiinkutsupotpuri*
- 2. Tšaikovski** *Tee (baletista Pähkinänsärkijä)*
- 3. Boccherini** *Menuetti*
- 4. Frigg** *Early bird*
- 5. Soricillo** *Mustan kissan tango*
- 6. Oscheit** *Picador-marssi*
- 7. Joplin** *The entertainer*
- 8. Anderson** *The waltzing cat*
- 9. Saint-Saëns** *Joutsen*
- 10. Strauss** *Tonava kaunoinen*
- 11. Mancini** *Baby elephant walk*

1. Tanssiinkutsupotpuri

- *On neidolla punapaula*
- *Tule tanssiin oma kulta*
- *Hyppään tanssaan kultani kanssa*

Koristeellisia nauhoja on Suomessa käytetty jo esihistorialliselta ajalta lähtien esimerkiksi juhlavaatteissa. Nauhoilla on muutenkin ollut vaatetuksessa tärkeä osa esiliinojen ja hameiden vyönauhoina sekä housujen ja viittojen vöinä, sillä nappien, hakasten tai muiden kiinnitysmenetelmien käyttö oli kallista ja yleistyi vasta myöhemmin. Pitkä ja kirjava nauha oli myös huomattavasti komeampi ja näyttävämpi kuin vaikkapa pieni korusolki. *Paula* tarkoittaa nyöriä, lankaa tai nauhaa.

Sana *hypyt / hypätä* viittaa tanssimiseen, tanssiisiin. Vaikka tanssimisen alkujuret ovat vähintään antiikin Kreikassa saakka, Suomessa tanssiminen tavallisen kansan harrastuksena yleistyi vasta 1700-luvulla: Isonvihan jälkeen *menuetti* jäi rannikkoväen tanssiksi ja *polskasta* tuli suomenkielisen maalaisrahvaan tanssi. Pappismiehet huolestuivat kuitenkin sekä tanssista itsestään säädyttömyytenä ja syntyinä että myös liittämissä haittojen kuten ilkeiden ja järjestyshäiriöiden vuoksi.

Kuri oli erityisen tiukkaa Etelä-Pohjanmaalla, jossa *Lapuan laki* vuodelta 1843 määräsi tuntuvan sakon uhalla, että *Sunnuntai- ja Juhla- ja Lukuinkeripäivinä ei saada pitää häitä, naittajaisia, hyppykokouksia eli muita ryhisewiä ajankuluja.*

Potpuri tulee ranskan sanasta *pot pourri*, joka tarkoittaa sananmukaisesti *mädäntynyttä pataa*. Sanalla on viitattu useista erilaisista lihakimpeleistä tehtyyn pataan, mutta myös huoneen hajusteena toimivaan kullolliseen erilaisia kukkia, yrtejä ja mausteita – jotka toki ajan oloon ovat voineet pilaantuakin.

Tänään *potpuri* tarkoittaa kolmen tanssimiseen liittyvän ja tanssimiseen suorastaan kehottavan kansanlaulun yhdistelmää:

TULE TANSSIIN!

2. Tšaikovski: Tee / Pähkinänsärkijä

Pjotr Tšaikovski (1840–1893)

Tšaikovski oli venäläinen romantiikan ajan säveltäjä – ensimmäinen jonka musiikki sai laajaa kansainvälistä tunnustusta. Hänen musiikillinen kasvatuksensa oli länsimaista, ja siinä missä Venäjällä häntä ei pidetty tarpeeksi kansallismielisenä, ulkomailla häntä taas arvostettiin juuri musiikin venäläisyyden takia.

Kuuden sinfonian lisäksi Tšaikovskin tunnetuimpia teoksia ovat viulukonsertto, pianokonsertot, *Alkusoitto 1812*, oopperat *Patarouva* ja *Jevgeni Onegin* sekä baletit *Joutsenlampi*, *Prinsessa Ruusunen* ja *Pähkinänsärkijä*.

Vuonna 1890 tehtiin Edisonin uudella keksinnöllä äänitaltiointi, jossa Tšaikovski keskustelelee muutamien muusikoiden kanssa. Kun häntä pyydettiin soittamaan ja puhumaan fonografin vahasynterille jotakin, hän esteli sanoen olevansa karheaääninen ja pianistina huono.

Tšaikovskin yksityiselämä oli myrskyisää ja epäsovinnasta. 37-vuotiaana hänellä oli lyhyt avioliitto entisen oppilaansa kanssa, mutta se päättyi jo parin kuukauden jälkeen. Merkittävin naishahmo Tšaikovskin elämässä oli opporikkaan rautatieyrittäjän leski Nadezhda von Meck, poikkeuksellisen määrällinen persoona, joka tuki Tšaikovskia hyvin avokätisesti 13 vuoden ajan ehdolla, että he eivät koskaan missään olosuhteissa tapaa.

Pietarissa vuonna 1892 ensiesitetty *Pähkinänsärkijä*-baletti perustuu satuun *Pähkinänsärkijä ja hiirikuningas*. Klara-tyttö saa joululahjaksi puisen pähkinänsärkijänuken, josta hän näkee seuraavana yönä unta:

Lelut ovat heränneet henkiin. Tinasotilaat taistelevat ensin Pähkinänsärkijän johdolla hiirikuningasta vastaan, ja sen jälkeen Pähkinänsärkijä muuttuu prinssiksi, joka vie Klaran matkalle Lumen maahan ja Makeismaahan, jossa esittäytyvät suklaa (Espanja), kahvi (Arabia) ja tee (Kiina).

3. Boccherini: *Menuetti*

Luigi Boccherini (1743–1805)

Boccherini oli klassismin ajan italialainen säveltäjä ja sellisti. Hänen isänsä oli myös sellisti, ja hänen veljensä oli tanssija ja runoilija, joka teki librettoja eli oopperoiden tekstejä Mozartin aikalaiselle Antonio Salierille sekä Joseph Haydnille.

Kun Boccherini oli 14-vuotias, hän siirtyi isänsä kanssa Wieniin hovimuusikoksi. 27-vuotiaana hän muutti Espanjaan, Madridiin, kuninkaan veljen eli kruununprinssin palvelukseen. Siellä hänen uransa sekä muusikkona että säveltäjänä kukoisti, kunnes itse kuningas ilmaisi tyytymättömyytensä erääseen tiettyyn jaksoon Boccherinin uudessa jousitriossa vaatien säveltäjää muuttamaan sävelkulkuja paremmiksi.

Närkästyneenä taiteeseensa puuttumisesta Boccherini korjaamisen sijaan pidensi kyseisen kohdan kaksinkertaiseksi, ja niin hän sai lähteä.

Boccherini pysyi kruununprinssi Don Luis'in palveluksessa, mutta siirtyi tämän mukana pienempään kaupunkiin Ávilan maakunnassa. Siellä hän sävelsi suuren osan tunnetuimmista teoksistaan, esimerkiksi *E-duuri jousikvinteton* op.13 nro 5, jonka kolmas osa on juuri näissä tanssiaisissa kuultava hyvin tunnettu menuetti.

Boccherini oli erinomainen sellisti, joka osasi soittaa matalan soittimensa ylärekisterissäkin niin hyvin, että pystyi tarvittaessa sijaistamaan jopa viulisteja. Hänen sävellystensä sello-osuudet ovatkin vaativampia vaikkapa Haydnin jousikvartettoihin verrattuna.

Monissa Boccherinin jousikvintetoissa on sellon ja kontrabasson sijaan kaksi selloa, ja niitä voidaan ajatella jopa pieninä jousikvartetin säestäminä sellokonserttoina.

4. Frigg: *Early bird*

Frigg (2000–)

Frigg on suomalainen, uutta pelimannimusiikkia soittava kansanmusiikkiyhtye, joka yhdistelee musiikissaan pohjoismaista perinnettä ja Ameri-
canaa omaperäisellä tavalla.

Friggin ovat perustaneet vuonna 2000 silloiset teini-ikäiset kansanmusiikki-
entusiastit Kaustisen Pelimannitalossa.

Tänä vuonna 26 vuotta täyttävä yhtye on tehnyt 12 levyä ja esittänyt yli
tuhat konserttia 30 maassa Euroopassa, Pohjois-Amerikassa, Aus-
traliassa sekä Japanissa ja muualla Aasiassa erityisesti maailmanmu-
siikkifestivaaleilla.

Frigg-nimi viittaa skandinaavisen mytologian jumaläitiin sekä hedelmäl-
lisyyden ja avioliiton jumalattareen. Germaanisissa kielissä perjantai
(fredag, Freitag, friday) on nimetty Friggin mukaan.

Suuri osa friggiläisistä myös säveltää yhtyeen musiikkia, jossa kuuluvat
vaikutteet suomalaisista polskista, pohjoismaisesta kansanmusiikista,
amerikkalaisesta bluegrassista ja balkanilaisistakin rytmeistä.

Early birdin on säveltänyt Friggin perustajajäsen, viulisti ja multi-instru-
mentalisti Esko Järvelä, joka oli eräänä aamuna menossa töihin vähän
myöhässä. Perille päästyään hän huomasi, että olikin lähes tunnin etu-
ajassa. Järvelä ajatteli, että tämän ajan voisi yhtä hyvin käyttää hyödylli-
sesti: samalla tavoin kuin aikainen lintu nappaa madon, niin aikainen
säveltäjä tekee uuden kappaleen.

Early bird on vuodelta 2020 levyltä *Frixx*.
Levyn kannessa on XX eli 20 roomalai-
sin numeroin juhluvuoden kunniaksi.

Kahdestoista ja usin levy, 25-vuotis-
juhluvuotta varten tehty *Dreamscapes*
julkaistiin viime keväänä.

5. Soricillo: *Mustan kissan tango*

Armando Soricillo

Soricillon säveltämä *Mustan kissan tango* on laulu, jonka ensiesitti 4-vuotias Vincenza Pastorelli *Kultaisen šekiinin laulukilpailussa* Milanossa vuonna 1969. Italiaksi laulun nimi on *Volevo un gatto nero, Halusin mustan kissan*. Laulu jäi kilpailussa viimeiseksi.

Laulaja kertoo, miten hänelle oli luvattu musta kissa, mutta hän saikin valkoisen. Laulaja sanoo kissan antajaa valehtelijaksi ja uhkaa, ettei enää leiki tämän kanssa. Laulaja korostaa, että vaihtokaupassa hän olisi antanut *oikean* alligaattorin tai *oikean* kirahvin tai *oikean* elefantin – koko eläintarhan. Mutta kun kerran kävi näin, hän pitää valkoisen kissan eikä anna itse yhtään mitään.

Laulu levisi pian Japaniin ja nousi siellä listaykköseksi. Japaniksi laulun nimi on *Kuroneko no Tango*, eli *Mustan kissan tango* kuten suomeksikin. Japanissa laulua esitti 6-vuotias poika Osamu Minagawa, joka luuli *Tangoa* kissan nimeksi. Japanilaisella sanoituksella ei ole mustan kissan lisäksi mitään yhteistä alkuperäisen kanssa. Japaniksi laulussa kerrotaan lemmikistä, jota ihailaan mutta jonka teräviä kynsiä vähän pelättään. Lopussa uhataan, että jos kissa on liian nokkela ja omapäinen, se jää ilman maukasta kala-annostaan.

Eikä laulaja Osamu edes pitänyt kissoista.

Se Japanista lensi tänne meillekin, kuten suomenkielisessä sanoituksessa kerrotaan. Sanat ovat Saukin eli Sauvo Puhtilan, eikä niillä ole mitään yhteistä alkukielisen tai japanilaisen version kanssa. Teksti puhuu yleisesti mustasta kissasta lemmikkinä ja siitä, miten se voisi tanssia tangoa. Sanoituksessa viitataan myös kansainvälisyyteen sekä aikakauden uuteen viihdelaitteeseen – televisioon.

7- vuotiaat kaksoiset Jaana ja Tiina Tynell – lastentarhassa *tiitiäiset* – levyttivät vuonna 1971 suomenkielisen version *Mustan kissan tangosta*. Laulu oli samana vuonna Suomessa listojen kärjessä, ja laulusta on sen jälkeen tehty useita uusia versioita.

6. Oscheit: *Picador-marssi*

Max Oscheit (1880–1923)

Oscheit oli saksalainen säveltäjä ja viulisti, joka eli koko elämänsä Berliinissä. Oscheit soitti useissa eri salonkiorkestereissa ja sävelsi niille runsaasti viihteellistä musiikkia.

Oscheitin tunnetuin teos on *Picador-marssi* op.172 vuodelta 1912.

Suomessa marssi on erityisen tunnettu lukiolaisten *vanhojen tansseista*, joissa tätä preussilaislähtöistä salonkitanssia esitetään nimellä *Kikapoo* tai *Cicapo* – nimellä on muitakin erilaisia kirjoitusasuja.

Tanssin koreografia tehtiin alun perin yhdysvaltalaisen säveltäjän Harry von Tilzerin lauluun *My pretty little Kick-Apoo*, joka kertoo romanttisen tarinan kickapoo-intiaaniheimoon kuuluvasta nuoresta neidosta.

Oscheitin *Picador-marssi* taas liittyy härkätaisteluihin. Ne ovat etenkin Espanjassa suosittu perinteinen kansanhuvi, jossa *torerot* eli härkätaistelijat väsyttävät härän näyttävästi ja lopulta surmaavat sen.

Härkätaistelut alkoivat ratsastavan ja peitsillä (esp. *pica*) aseistautuneen yläluokan harrastuksena, ja jalkaisin liikkuneet tavallisemmat ihmiset toimivat apuvoimina. Tässä vaiheessa ratsain liikkuneet *pikadorit* olivat näytöksen päätähtiä, ja *matadorit* (esp. *teurastaja*) vain huolehtivat härän surmaamisesta esityksen loppuksi.

Myöhemmin matadorit kehittivät omaa osuuttaan yhä näyttävämmäksi, ja nykyään he ovat näytöksen päätähtiä ja pikadorit peitsineen ensi vaiheen avustajia.

7. Joplin: *The entertainer*

Scott Joplin (1868–1917)

Joplin oli yhdysvaltalainen säveltäjä ja pianisti, jota on sanottu *ragtimen kuninkaaksi*. Hän sävelsi yli 40 ragtimea, yhden ragtimebaletin ja kaksi oopperaa. Joplinin mielestä ragtimen arvolle sopi paremmin tulla soite-
tuksi konserttisaleissa kuin saluunoissa.

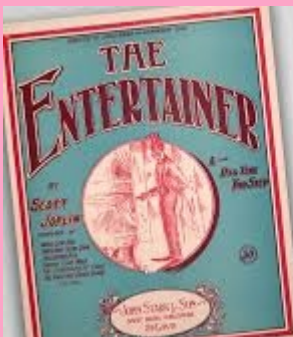

Ragtime on 1890-luvulla syntynyt jazzia edeltävä afroamerikkalaisen musiikin tyylilaji, jolle on tunnusomaista rytmien synkopoivuus eli vahvojen iskujen väliin jäävien osien korostaminen ja esille tuominen.

Sana *rag* tarkoittaa riepua, rääsyä, repeytynyttä – ja ragtime-musiikissa rytmiä onkin revitty selkeästä marssitahdistasta irti. Nimi kuitenkin juontuu jo 1800-luvun alusta, jolloin puuvillaplantaasien orjia kutsuttiin tällä halventavalla nimityksellä. Siitä nimitys siirtyi myöhemmin tarkoittamaan myös orjien järjestämiä tanssitapahtumia ja niissä viululla ja banjolla soitettua musiikkia.

Joplin oli lähtöisin vaatimattomista oloista, eikä hän juuri pystynyt parantamaan olojaan myöhemminkään, vaikka hän suhtautui opintoihinsa vakavasti ja työskenteli sekä pianistina että kitaran ja mandoliinin opettajana. Rotuerottelu teki etenemisen hyvin vaikeaksi, eivätkä Joplinin sinänsä menestyneet ragtime-sävellykset pystyneet auttamaan häntä. Yrittäessään saada *Treemonisha*-oopperaansa julkaistuksi ja esitetyksi hän ajautui vararikkoon ja kuoli unohdettuna 48-vuotiaana.

Joplinin pianonsoittoa ei ole taltioitu, mutta häneltä on tallella seitsemän pianorullaa eli reikänauhaa, joita voitiin asettaa pianolan, mekaanisen automaattipianon soitettavaksi. Niiden laatu vain on kyseenalainen.

The Entertainer, *Viihdyttävä*, on Joplinin vuonna 1902 tekemä rag, jonka nousu kuuluisuuteen vuonna 1970 *Puhallus*-elokuvan myötä aloitti uuden ja suuren innostuksen Joplinin musiikkiin.

Omana aikanaan *The Entertainerista* sanottiin, että *se saa jalan vipattamaan ja jättää lähtemättömän jäljen rumpukalvoon*.

8. Anderson: *The waltzing cat*

Leroy Anderson (1908–1975)

Anderson oli yhdysvaltalainen säveltäjä, joka erikoistui kevyehköihin ja viihteellisiin konserttikappaleisiin, joita erityisesti kuuluisa orkesteri Boston Pops Orchestra ensiesitti. Star Wars -elokuvien säveltäjä John Williams on kuvaillut Andersonia erääksi suurimmista kevyen orkesterimusiikin mestareista.

Anderson syntyi Yhdysvalloissa ruotsalaisille vanhemmille. Musiikkiopintojen ohella hän väitteli tohtoriksi saksan kielestä ja skandinaavisista kielistä. Englanti ja ruotsi olivat hänen kotikieliään, mutta myöhemmin hän puhui sujuvasti myös tanskaa, norjaa, islantia, saksaa, ranskaa, italiaa ja portugalia.

Andersonin ensimmäinen kappale Bostonin orkesterille oli alle kaksiminuuttinen *Jazz pizzicato*, jossa jousisoittajat soittavat näppäillen. Sitä seurasivat *Jazz legato*, *Syncopated clock*, *Blue tango*, valtavan kuuluisa jouluihin kuuluva *Rekiretki*, *Plink Plank Plunk*, *Fiddle Fiddle*, *Sandpaper ballet* hiekkapaperille ja useat kymmenet muut.

Erikoisin Andersonin pikkukappaleista on *The typewriter*, *Kirjoituskone*. Siinä orkesterin solistilla on mekaaninen kirjoituskone, jota nakutetaan melodian nopean rytmin mukaan. Telan siirryttyä rivin loppuun kuuluu kirkas kellon helähdys merkiksi siirtää tela taas alkuun ja nostaa paperia rivin verran ylöspäin: kaikki tapahtuu musiikin tahdissa.

Musiikistaan tarkka Anderson sävelsi ensin, ensiesitti seuraavaksi, kolmantena levytti ja vasta sen jälkeen koki musiikin valmiiksi julkaistavaksi nuotteina.

The Waltzing Cat, *Valssia tanssiva kissa*, on sävelletty ja levytetty vuonna 1950. Sen tahtiin tanssiessa voi etsiä musiikista sinne sävelletyjä kissan naukaisuja.

9. Saint-Saëns: *Joutsen*

Camille Saint-Saëns (1835–1921)

Saint-Saëns oli ranskalainen romantiikan ajan säveltäjä, urkuri, kapellimestari ja pianisti. Hän soitti ensikonserttinsa 10-vuotiaana pianistina, ja jotkut ovat sanoneet hänen olleen maailman kaikkien aikojen suurin lapsinero – vaikka siis Mozartkin otettaisiin lukuun.

Saint-Saënsin ura oli komea yhdistelmä urkurinteitä, säveltämistä sekä arvostettuna opettajana toimimista. Hänen tunnetuin oppilaansa Fauré muisteli mielellään sitä, miten opettaja järkytti vanhoillisia kollegoitaan tutustuttamalla oppilaansa viimeisimpään moderniin musiikkiin: Schumanniin, Lisztiin ja Wagneriin.

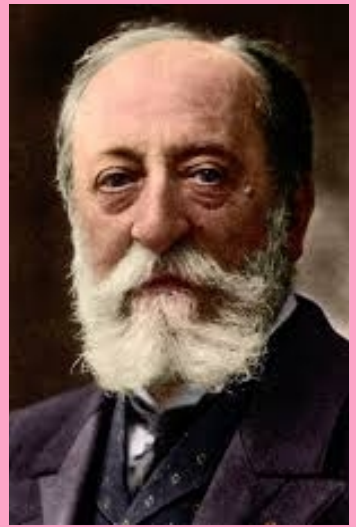
Saint-Saëns oli lopulta niin kuuluisa, että hänen tekemisensä ja kommenttinsa herättivät kiinnostusta keksittyinäkin. Esimerkiksi Stravinskyn *Kevätuhrin* tunnetussa, mellakkamaisessa ensi-illassa Pariisissa vuonna 1913 Saint-Saënsin kerrotaan huudelleen tuohtuneena solvauksia ja lähteneen sitten kesken pois – vaikka hän ei ollut paikalla alun perinkään.

Erään huonosti sujuneen konserttimatkansa jälkeen Saint-Saëns vetäytyi pieneen itävaltalaiskylään. Hänen oli määrä viimeistellä kolmatta sinfoniaansa, mutta sen sijaan syntyikin *Eläinten karnevaali*, hupaisa kokoelma parodioita toisista säveltäjistä ja soittajista, jotka oli ehkä tarkoitettu sävellysoppilaiden huvittamiseksi. Nämä pilamukaelmat olivat niin tarkkoja ja osuvia, että teos saavutti välittömästi suuren suosion, mutta vain pienissä yksityisesityksissä. Saint-Saënsin ystävä Franz Liszt oli aivan erikseen pyytänyt päästä kuulemaan tämän teoksen, jota usein esitettiin eri eläimiksi pukeutuneina.

Saint-Saëns kielsi jyrkästi *Eläinten karnevaalin* varsinaisen julkisen esittämisen elinaikanaan, jotta hänen maineensa vakavasti otettavana säveltäjänä ei vaarantuisi.

Vain *Joutsenta* sai esittää irrallisena sellokappaleena.

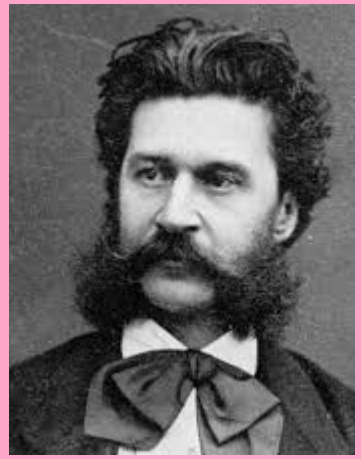

10. Strauss: *Tonava kaunoinen*

Johann Strauss II (1825–1899)

Strauss nuorempi oli itävaltalainen viulisti ja erityisesti viihteelliseen musiikin, tanssien ja operettien mestari. Hän sävelsi yli 500 valssia ja polkkaa sekä useita operetteja ja baletteja.

Isä Johann Strauss oli myös samanlaisen musiikin menestynyt säveltäjä, eikä olisi halunnut pojastaan muusikkoa vaan pankkiirin. Kun isä kerran löysi poikansa harjoittelemasta salaa viulunsoittoa, hän haki vitsan ja alkoi piiskata pojastaan musiikkia ulos.

Isän maine ja tunnettuus vaikuttivat siihen, että vaikka poika-Johann oli jo vakiinnuttanut nimensä säveltäjänä, häntä ei uskallettu palkata teattereihin isän suututtamisen pelossa – lisäksi isä ja poika asettuivat tukemaan eri osapuolia Wieniä raastavissa vallankumouskiistoissa. Lopulta isän kuoltua Johann Strauss nuorempi saattoi yhdistää kummankin omat orkesterit ja lähteä kiertämään Euroopan ja maailman konserttisaleja.

Vuonna 1872 Strauss matkusti Yhdysvaltoihin, jossa hän johti Tonava kaunoisensa jättimäisen 1000-henkisen orkesterin soittaessa. Tuohon aikaan julkkiksien oli tapana jättää faneilleen muistoesineeksi hiussuortuviaan. Straussin apulainen leikkeli Straussin koiralta karvakiehkuroita tähän tarkoitukseen aitoina Strauss-hiuksina naispuolisille ihailijoille. Apulaista vain huoletti, ettei koiraparkaa ajeltaisi tyystin kaljuksi.

An der schönen blauen Donau, Tonava kaunoinen, on Straussin suosituin valssisikermä. Kun säveltäjän tytärpuoli kerran pyysi Johannes Brahmsilta nimikirjoitusta viuhkaansa, tämä kopioi Tonava kaunoisen alkutahdit ja kirjoitti: Valitettavasti tämä ei ole Johannes Brahmsin.

11. Mancini: *Baby elephant walk*

Henry Mancini (1924–1994)

Mancini oli yhdysvaltalainen säveltäjä, kaPELLIMESTARI, sovittaja, pianisti ja huilisti. Häntä pidetään yhtenä kaikkein aikojen merkittävimmistä elokuvasäveltäjistä, ja hän sai neljä Oscaria, Golden Globe -palkinnon, kaksikymmentä Grammy-palkintoa sekä vielä vuonna 1995 postuumisti erikois-Grammyn koko elämäntyöstään.

Mancinin tunnetuimpia sävellyksiä ovat *Vaaleanpunainen pantteri* ja *Moon river* elokuvasta *Aamiainen Tiffanylla*

Kappale *Baby elephant walk* on elokuvasta *Hatari!* vuodelta 1962. Elokuvan nimi on swahilin kieltä ja tarkoittaa vaaraa. *Hatari!* kertoo villieläimiä eläintarhoihin ja sirkuksiin pyydystävistä riistanmetsästäjistä, ja pääosassa on John Wayne. Kuvaukset tehtiin aidoilla paikoilla Tansaniassa, ja tarinan tyyli on romanttinen komedia.

Kohtauksissa ajettiin takaa aitoja, villejä eläimiä eivätkä näyttelijäkään käyttäneet sijaisia. Kiinniottokohtausten äänet piti usein äänittää jälkikäteen uudestaan, sillä pelästynyt Wayne oli kiroillut niin paljon istuessaan auton ulkopuolisella pyydystäjän tuolilla auton kaahatessa ja kallistellessa, pölyn lentäessä ja eläinten ravatessa ympärillä.

Eräässä kohtauksessa ryhmän valokuvaaja johdattaa kolme norsunpoikasta vesikuopalle juomaan ja peseytymään. Mancini kertoo katsoneensa jakson monta kertaa ja ajatelleensa, että *nehän kävelevät 4/4-tahdissa; selvää boogie-woogiea!*

Näin syntyi *Baby elephant walk*, jossa kuvataan norsutaaperoiden hieman kömpelöä mutta innokasta kävelyä juomapaikalle, ja kimeä klarinetti räikeine melodiisineen korostaa sirkusmaista tunnelmaa.

MUKAVAA kun olit kanssamme...

Lasten tanssiaisissa!

TAPIOLA
SINFONIETTA

 ESPOO
ESBO